

(במדבר כ) **וַיַּעֲשֵׂה מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה וְגַוּ.** אַמְּמִיא לְעֵינֵי כָּל הָעֵדָה. אֶלְּא, בְּגַין דָּאַהֲרֹן הוּא רְחִימָא דָעֵמָא, יִתְיר מְכֻלָּא, וְלֹא יִמְרוּן דָּהָא אַתְּגַגֵּיד עַל יָדָא דָמָשָׁה. וּמֹשֶׁה מְשִׁיךְ לְאַהֲרֹן בְּמַלְיָן, עַד דְּסַלִּיקֵו לְטוֹרָא, וְכָל יִשְׂרָאֵל הוּא חָמָאן, בְּשַׁעַתָּא דְאָפְשִׁיט מֹשֶׁה לְבוֹשֵׁי דָאַהֲרֹן, וְאַלְבִּישׁ לֹוּן לְאַלְעָזָר.

מַאֲטַעַמָּא מֹשֶׁה (נו"א ולאהרן). אֶלְּא מֹשֶׁה אַלְבִּשֵּׁנוּן לְאַהֲרֹן כִּד סַלִּיק לְכַהְנָא, הָדָא הוּא דְכִתְיב וַיַּלְבִּשׁ מֹשֶׁה אֶת אַהֲרֹן אֶת בְּגָדָיו, וְכִתְיב (ויקרא ח) וַיַּלְבִּשׁ אֹתוֹ אֶת הַמְּעִיל. הַשְׁתָּא. מֹשֶׁה אַעֲדִי מְבִיה, מָה דִיְהָב לֵיה. וַקּוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא אַעֲדִי מְבִיה, מָה דִיְהָב לֵיה. וַתְּרוּוּיְהוּ אָפְשִׁיטוּ לֵיה לְאַהֲרֹן מְכֻלָּא, וּמֹשֶׁה אַעֲדִי לְבָר, וַקּוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לֵא אַעֲדִי, לֵגו. וְעַד דְאַעֲדִי מֹשֶׁה, קּוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לֵא אַעֲדִי, זֹבָא חֹלְקָא דָמָשָׁה.

זֹבָא חֹלְקָהוּן דְצִדִּיקִיָּא, דְקּוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא בְּעֵי בְּקִרְבָּהוּן. אַתְּקִין קּוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לְאַהֲרֹן, עֲרָסָא וּמְגֻרָתָא דְדַהֲבָא דְגַנְתָּרָא. וּמְדִידָה נְטִיל, מִהְהָוָא מְגֻרָתָא דְהָוָה דְלִיק בְּכָל יוֹמָא תְּרִי זְמִינִי וְאִסְתִּים פּוּם מְעֻרְתָּא וְנַחֲתָג.

רְבִי יְהוּדָה אמר, פּוּם מְעֻרְתָּא הוּא פְתִיחָא, דְכָל יִשְׂרָאֵל הוּא חָמָאן לְאַהֲרֹן שְׁכִיב, וּבּוֹצִיבָא דְמְגֻרָתָא דְלִיק

קמיה, וערסיה נפיק ועיל, ועננא חד קאים עליה. ובדין ידע ישראל מה אהרן מית. וחמו מה אסתלקו ענני כבוד, מה הוא דכתיב ויראו כל העדה כי גוע אהרן וגוע, וזה אוקמה. ועל מה בכו לאהרן כל בית ישראל, גורין ונשין וטף, מה רחימא מפלחו היה. רב שמעון אמר, הגי תלתא אחין על אין קדישין, אםאי לא אתקברו באתר חד, ושיפין אתבדרו, חד הכא, חד הכא, חד באתר אחר. אלא אית דאמר, באתר דבעאן ישראל לאסטכנא ביה, מית כל חד וחד, בגין לאגנה עלייהו, ואשתזובן, אבל כל חד וחד מית פדקא חזי עלייהו. מרום בקדש, בין צפון לדרום. אהרן לסטר ימינה. משה פדקא חזי לייה. אחיד ההוא טורה לטורה דאהרן, ובניש לקבורתא דMRIIM לגבי ההוא טורה, אחיד לתרי סטר. ועל מה אתקורי הר העברים, דתרי סטרי טורה דמעברי, ואחיד לסטרא דא ולסטרא דא.

וכאה חולקיהון דצדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאת. ואף על גב דאינון באתר אחר, בעלמא אחרא עלאה, זכותהון קיימה בעלמא דא, לדרי דרין. ובשעתא דישראל תיבין בתיבותא קמי קודשא בריך הוי, וגזרה אתגוזר עלייהו, כדין קاري קודשא בריך

הוּא לְצִדְיקִיָּא דְקִיְמִי קִמְיהָ לְעֵילָא, וְאוֹדֶעֶת לוֹן, וְאַיִבּוֹן
מְבָטְלִי הַהִיא גִּזְרָה, וְחִיִּס קִידְשָׁא בָּרִיךְ הוּא עַלְיִיהוּ
דִּיְשְׂרָאֵל. זֶפְאַיִן אַיִבּוֹן צִדְיקִיָּא, דַעֲלִיִּיהוּ פָתִיב (ישועה נח)
וְגַנְחַךְ יִי תִּמְיד וְגַוּ.

(במדבר כ"א) וַיַּדְבֵּר הָעָם בְּאֱלֹהִים וּבְמֹשֶׁה וְגַוּ. פָרָשַׁת אָדָא,
בְּאַתָּר אַחֲרָא אָסְתָּלִיק, עַמְּ אַיִבּוֹן מֵי מְרִיבָה דְמֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן.

רְبִי יִצְחָק פָתָח, (אסתר ח) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְׁלִישִׁי (ד"ג קפ"ג נ"ב)
וְתַלְבֵשׁ אָסְתָר מְלֻכּוֹת וְגַוּ. מְגַלַּת אָסְתָר בְּרוּיחָ
הַקָּדֵשׁ נָאָמְרָה, וּבְגִין כֵּד כְּתוּבָה בֵּין הַכְּתוּבִים. וַיְהִי בַיּוֹם
הַשְׁלִישִׁי, דָאַתְּחַלֵשׁ חִילָא דְגַופָא, וְהָא קִיְמָא בְּרוּיחָ
בְּלָא גַופָא, כְּדֵין וְתַלְבֵשׁ אָסְתָר מְלֻכּוֹת. מַאי (קפ"ט ע"ב)
מְלֻכּוֹת. אֵי תִימָא בְּלָבוֹשִׁי יִקְרֵר וְאֶרְגוֹנוֹנָא, הָא לֹאוּ הַכִּי
אֶקְרָר. אַלְא וְתַלְבֵשׁ אָסְתָר מְלֻכּוֹת, דָאַתְּלַבֵשׁת בְּמְלֻכּוֹת
עַלְהָא קִדְשָׁא, וְדָאֵי לְבָשָׁה רֹוח הַקָּדֵשׁ.

מַאי טַעַמָא זְכַתָה לְהָאֵי אַתָר. בְּגִין דְגַטְרָא פּוֹמָה דְלָא
לְחוּוֹאָה מְדִי. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (אסתר ב) אַיִן אָסְתָר
מְגַדַת מְוּלְדָתָה. וְאַוְלִיפָנָא כָל מָאן דְגַטִיר פּוֹמִיה
וְלִישְׁבִיה, זְכַי לְאַתְּלַבֵשָׁא בְּרוּיחָ דְקִידְשָׁא. וְכָל מָאן דְסְטִי
פּוֹמִיה לְמָלה בִישָא, הָא וְדָאֵי הַהִוא מָלה בִישָא עַלְיִיה.
(ס"א וְאֵי לֹאֵו), וְאֵי תִימָא הָא נְגֻעִים, אוֹ צְרֻעָת, דְמוֹקְדָן
בְּחוּיוֹא עַלְיִיה, וְהָא אוֹקְמוֹת.

וַיֹּאמֶר הָעָם בְּאֱלֹהִים וּבְמֹשֶׁה. דָּא מָרוּ מְלָה בִּישָׁא
בְּקִידְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, וּבְתְּرָגוּמוֹ. וְעַמּוֹ מֹשֶׁה בְּצֹו.
לִמְהַלְלֵתָנוּ, שָׂוֹן כָּל אֲפִיקְיָא שְׁוֹוִין בְּגִינְעַךְ אָזְדָמָן
לְגַבְּיָהוּ חֻווִין, דְמַזְקָדוֹן לֹזָן פְּאָשָׁא, וְעַיְלָא אָשָׁא
לְמַעְיָהוּ וְנַפְלִין מַתִּין, כִּמְהַדָּאת אָמָר וַיִּשְׁלַח יְיָ בְּעַמּוֹ אֶת
הַנְּחַשִּׁים הַשְּׁרָפִים.

רַבִּי חִיא אָמָר, חֻווִין הוּא אֲתִין, מְלָחֵן בְּפּוּמֵיהוּ,
וּבְשָׁבֵין וּמַתִּין. מַאי מְלָחֵן. כִּמְהַדָּאת אָמָר (קהלת י)
אִם יִשּׁוֹךְ הַנְּחַשׁ בְּלֹא לְחַשׁ. אָשָׁא הוּא מְלָחֵן בְּפּוּמֵיהוּ,
וּבְשָׁבֵן, וּשְׁדִין אָשָׁא בְּהָיוֹ, וְאַתְּזָקְדָּן מַעֲיָהוּ וּמַתִּין וְהָא
מַלְיָן אַלְיָן אַסְתָּלָקוּ לְאַתְּרָא אַחֲרָא.

(במדבר כ"א) וּמִשְׁם בְּאֶרֶת הָוּא הַבָּאֵר. מַאי שְׁנָא דְהַכָּא
בְּאֶרֶת, וְלֹבֶתֶר בְּאֵר. אֶלָּא בְּאֶרֶת, לְבֶתֶר דְמַתְּכַבְּשִׁי
מִיָּא לְגֹזֶן יְמָא, וּבְחַתִּי לְתַתָּא. בְּאֵר, בְּשַׁעַתָּא דִיצָחָק
מְלִיאָה לֵיה. הִיא הַבָּאֵר, הָוּא כְּתִיב וּרְזָא דָא, כִּמְהַ
דְכַתִּיב, (במדבר יח) וּעַבְדֵד הַלְוִי הָוּא.

רַבִּי אָבָא אָמָר, בְּכָל אַתְּרָה הָוּא, וּקְרִיבָן הִיא, דְכַר
וּנְזִקְבָּא כְחַדָּא. וּכְלֹא עַלְאָה, ה' בְּזִקְבָּא, ו' (רפ"ה
ע"ב, פָקוֹדי רְלִילָה ע"ב) דְכַר, א' כְלֹא דְכַלָּא. דְהָא א' בְשִׁלְימָו
שְׁרִיאָה. זְכָאֵין אִיפּוֹן יִשְׂרָאֵל, אָף עַל גַּב דְאִינְנוּ לְתַתָּא,
אִינְנוּ אֲחִידָן בְּכָלֹא עַלְאָה דְכַלָּא, וּבְגִינְעַךְ כְּתִיב (תהלים

ק) הֵן עֲשֻׂנוּ וְלֹא אָבְחַנוּ, בְּאֶלְף כְּתִיב. כַּלְלָא דּוֹה וְאֶ
דְּכָלִיל כְּלָא.

רבי שמעון אמר, רוח דמייא, דא הוּא רוח הקדש,
דָּנֵשֶׁב בְּקָדְמִיתָא. בָּמָה דָּאָת אָמֵר (שיר השירים ד) הַפִּיחִי
גַּבְּיִ, לְבַתֵּר נְזָלֵין מִיָּא לְמַלְיִא לְה, (כלא) הַדָּא הוּא
דְּכִתִּיב, (תהילים קמז) יִשְׁבּוּ רֹוחוּ יִזְלֹו מִים. יִשְׁבּוּ רֹוחוּ
בְּקָדְמִיתָא, וְלְבַתֵּר יִזְלֹו מִים. וְעַד לֹא נִשְׁבּוּ הָאֵי רֹוחָא,
לֹא נְזָלֵין מִיָּא. מַאי קָא מִשְׁמָעָלָן, מִשְׁמָעָדְבָּעִי בְּכָלָא
לְאַתְעֵרָא מַלְהָ, בְּעוֹבְדָא אוּ בְמַלְהָ, אוּ לְאַתְחֹזָה כְּחִיזָּוּ
דְּעֹבְדָא. וְהַכָּא, עַד דְּרוֹחָא לֹא נִשְׁבּוּ, לֹא נְזָלֵין מִיָּא
לְגַבִּיהִ דְּהַהְוָא רֹוח.

הוּא הַבָּאָר, הִיא הַבָּאָר קְרִינֵן, מַאי שְׁנָא בְּקָדְמִיתָא
בָּאָרָה, וְהַשְּׁתָּא בָּאָר, אֶלָּא בְּקָדְמִיתָא נַוקְבָּא
בְּלַחְוֹדָהָא, וְהַשְּׁתָּא דָקָא מְרָה הוּא, כְּלָא דְּכָר וְנוֹקְבָּא,
אֲקָרִי בָּאָר. וּבָאָתָר דְּאַשְׁתְּכָה דְּכָר, אֲפִילּוּ מָהָה נַוקְבָּא,
דְּכָר קְרִינֵן לְכָלָא.

אֲשֶׁר אָמַר יי' לְמֹשֶׁה אֱסֹף אֶת הָעָם, בְּגִין דְּהָאֵי בָּאָר
לֹא אָעֵדִי (בָּאָר) מַפְּיִיהָ. וְאֵי תִּמְאָ, הַיְךֿ יַכְלִין
לְשָׁאָבָא מַנְיָה כְּלָא, אֶלָּא אֵיהָוּ נַפְּיִיק לְתַלְיִסְרָנְחָלִין,
וְנַבְּיעַ אַתְמָלִי וְנַפְּיִיק לְכָל סְטְרִין, וּבְדִין הוּוּ יִשְׂרָאֵל
בְּשַׁעַתָּא דְּשָׁאָרְן וּבְעֵינֵין מִיָּא, קִיְמִין עַלְיָה, וְאָמְרִי

שִׁירַתָּא. וְמֵה אָמַרִי, עַלְיִ בָּאָר. סֶלְקִי מִימִיךְ, לְאַגְּפָקָא
מִין לְכָלָא, וְלֹא תַשְׁקָאָה מְגַהָּה. וּבָנָ אָמַרִי תַוְשְׁבַּחֲתָא
דְּהָאִ בָּאָר, בָּאָר חַפְרוֹה שְׂרִים וְגוֹ. מְלָה קַשְׁוט הָוָה
אָמַרִי, וּבָהָ הוָא.

מַהְכָא אֹולִיפָנָא (נ"א תָא חַזְוָה), כָל מָאָן דְבָעֵי לְאַתְעָרָא מְלִין
דְלֻעִילָא, בֵין בְעַוְבָדָא בֵין בְמַלָּה. אֵי הָהָוָא
עַוְבָדָא, אוּ הָהָוָא מְלָה, לֹא אַתְעַבֵּיד פְּדָקָא יָאָות, לֹא
אַתְעָרָמְדִי. כָל בְּגַי עַלְמָא אֹולִין לְבִי כְּנִישְׁתָא לְאַתְעָרָא
מְלָה דְלֻעִילָא, אָבָל זְעִירִין אַיְנוֹן דִּידָעֵין לְאַתְעָרָא,
וְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא קָרִיב לְכָלָא דִּידָעֵי לְמַקְרֵי לִיהְיָה
וְלְאַתְעָרָא מְלָה פְּדָקָא יָאָות, אָבָל אֵי לֹא יִדְעֵי לְמַקְרֵי
לִיהְיָה, לֹא אֵי הָיָה קָרִיב, דְכַתִּיב (זהללים כמה) קָרוֹב יִי לְכָל
קָרוֹרָאָיו וְגוֹ. מֵאֵי בָּאָמָת. דִּידָעֵי לְאַתְעָרָא מְלָה דְקַשְׁוט
פְּדָקָא יָאָות, וּבָנָ בְכָלָא.

אוֹף הָכָא, הָוָ אָמַרִי יִשְׂרָאֵל הַגִּי מְלִין, מְלִין דְקַשְׁוט,
בְגִינָן לְאַתְעָרָא (דף קפ"ד ע"א) לְהָאִ בִּירָא, וְלֹא שְׁקָאָה לְזָוָן
לִיְשָׂרָאֵל, וְעַד דְאָמַרִי הַגִּי מְלִי לֹא אַתְעָרָה. וּבָנָ אָפִילָוּ
בָאַיְנוֹן חַרְשֵׁי עַלְמָא, דְמִשְׁתְּמִישֵׁי בּוֹזִיבִין בִּישִׁין, עַד
דְעַבְדִּי עַוְבָדוֹי דְקַשְׁוט לְגַבְיִיהָן, אֵי לֹא אָמְרוּ מְלִי
דְקַשְׁוט, בְגִינָן לְאַמְשָׁכָא לְזָוָן בְהַגִּי גּוֹנוֹןָ דְבָעֵיָן, לֹא
מַתְעָרִין לְגַבְיִיהָן, וְאָפִילָוּ דְצֻוּחִי כָל יוֹמָא בְמְלִין

אחרנין, או בעובדא אחרא, לא משכין לון לגביהו
לעלמיין, ולא מתערין לקבלליהו.

תא חזי, כתיב, (מלכים א יח) ויקראו בשם הבועל וגוו. מי
טעמא. חד הלאו רשו בהונא בעל בהאי. ועוד
דמלין לא מתכשרן בינייהו, ואנשי לון קודשא בריך
הויא מנהון. הדא הויא דכתיב, (מלכים א יח) ואותה הסבota את
לבם אחרנית. זבאים איבנו צדיקיא, DIDU למקרי
למאריהון בדקה יאות.

אמר רבי שמעון, הבא בעינה לגלאה מלאה. תא חזי,
כל מאן DIDU לסדרא עובדא בדקה יאות,
ולסדרא מלין בדקה יאות, הא ודאי מתערין לקודשא
בריך הויא, לא משכאת מלין עלאיין דמתכשרן. (ס"א זאי לא, לא
אתכשר לגביהו). ולא אכשר לגביהו אי הבי כל עלמא ידע
לסדרא עובדא, ולסדרא מלין, מי חשבו דלהון
צדיקיא, DIDU עקרא דמלה ועובדא, ידע לכוונה
לבא ורעותא, יתר מאלין אחרנין, שלא ידע כל בך.
אלא אלין שלא ידע עקרא דעובדא פולי' הויא, אלא
סדרא בעלים ולא יתר, משכין עלייהו מישכו
דבתר בתפוי דקודשא בריך הויא, שלא טס באוירא
דשגיחו אקר.

ואלין ידע ומכווני לבא ורעותא, מפקי ברכאנ מאתר

דמְחַשְׁבָּה, וְנִפְקֵי בְּכָל גְּזֻעַן וְשַׁרְשֵׁין בָּאֲרֶחֶת מִישָׁר בְּדַקָּא
יָאוֹת, עַד דְמִתְבָּרְכוֹן עַלְאַיִן וְתַתְאַיִן, וְשַׁמָּא קְדִישָׁא
עַלְאָה מִתְבָּרְךָ עַל יְהִיּוֹן. זֶפְאָה חִילְקִיהוֹן. דָּהָא קְוִידָשָׁא
בְּרִיךָ הוּא קָרִיב לְגַבְיוֹן, וְזַמְּפִין לְקַבְלִיהוֹן, בְּשַׁעַתָּא
דְּקָאָרוֹן לֵיהֶן, הַנְּאָזְמִין לוֹן. בְּשַׁעַתָּא דְאִינְנוּ בְּעָקוֹן, הַנְּאָ
לְגַבְיוֹן, הַנְּאָזְקִיר לוֹן בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאָתִי,
הַדָּא הַנְּאָדְבָטִיב, (זהלימים צא) כִּי בַּי חִשְׁקָה וְאַפְלַטְהוּ אֲשִׁגְבָּהוּ
כִּי יַדְעַ שְׁמֵי.

(במדבר כא) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֹשֶׁה אַל תִּירְאَ אֶת־עַדְעָן וְגוֹ'. רַבִּי
יְהוֹדָה פָּתַח, (משלילא) לֹא תִירְאَ לְבִיתָה מִשְׁלָג בַּיּוֹם
בִּיתָה לְבּוֹשׂ שְׁנִים. תָּא חֹזֵי, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל יִנְקָא מִתְּרִ
סְטִירִי, הַשְׁתָּא בְּרַחְמִי, הַשְׁתָּא בְּדִינָא. כֵּד בְּעֵינָא לִינְקָא
בְּרַחְמִי, אֲשִׁתְכָה אַתָּר לְאִתְיְשָׁבָא בַּיּוֹם, וְלִמְשָׁרִי עַלְוָהִי,
בְּדִינָא, אַתָּר אֲשִׁתְכָה לְאִתְיְשָׁבָא בַּיּוֹם, וְלִמְשָׁרִי עַלְוָהִי,
דָּהָכִי הַנְּאָבְכָל אַתָּר, לֹא שָׁאָרִי מִלְּה דְלָעִילָא, עַד
דְאֲשִׁתְכָה אַתָּר לִמְשָׁרִי עַלְוָהִי. וַיַּעַל דָּא, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לֹא
תִירְאَ לְבִיתָה מִשְׁלָג, מַאי טֻמָּא, בְּגִין דְכָל בִּיתָה לְבּוֹשׂ
שְׁנִים. לֹא שְׁרִיא הָאֵי, אֶלָּא בְּהָאֵי חִוּר בְּסֻומָּק, וּסְוּמָּק
בְּחִוּר. וְהָא אַזְמָוָה.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֹשֶׁה אַל תִירְאَ אֶת־עַדְעָן, תְּרִין אֶת־עַדְעָן אַיְנוֹן
שְׁלִימִין בְּאֹורְקִיתָה בְּתִרְיָן וּוַיְיָן, חַד דָא, וְחַד,

(דברים כב) **עַד דָּרוֹשׁ אֲחִיךְ אֶתְּתָו.** מֵאֵי טָעֵמָה. בְּגַין דָּאִינְנוּ אֶתְּתָו מִמְּשָׁה. **עַד דָּרוֹשׁ אֲחִיךְ** (אֲחִיךְ מִקְשָׁה) אֶתְּתָו, דְּבָעִי לְפִרְשָׁא הַהוּא אֶתְּתָו, דְּהַהוּא אֲבִידָה.

אָנוֹף הַכָּא בֵּין אֶתְּתָו, דָּא עֹוג, דְּאַתְּדַבֵּק בְּאַבְרָהָם, וּמְאַנְשֵׁי בֵּיתְיָה הוּא, וּכְדֹא אַתְּגַזֵּר אַבְרָהָם מַה פָּתִיב, וְכֹל אֲנָשֵׁי בֵּיתְיו וְגַוּ. דָּא עֹוג דְּאַתְּגַזֵּר עַמִּיה, וּקְבִילָה הא' אֶת קְדִישָׁא, כִּיּוֹן דְּחַמָּא עֹוג דְּיִשְׂרָאֵל מִקְרָבֵין גְּבִיה, אָמַר הָא וְדָא אָנָּא אַקְדִּימָנָא זְכוּתָא דְּקָאִים לוֹן, וְדָא שְׂוֵי לְקְבִילָה.

בֵּיה שְׁעַתָּא דְּחִיל מִשָּׁה, הַיְּךְ יִכְּלֵל לְאַעֲקָרָא רְשִׁימָא דְּרְשִׁים אַבְרָהָם. אָמַר, וְדָא הָא יִמְינָא דִילִי מִית, דָּהָא יִמְינָא בַּעֲיָא להָא. אֵי נִמְאָה הָא אַלְעָזָר, יִמְינָא דְּסִיחָרָא הוּא, וְלֹא דִילִי. וְהָא אֶת לִימִינָא הוּא, דְּאַבְרָהָם לִימִינָא הוּא.

מִיד אָמַר קְוֹדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא, אֶל תִּרְאָ אֶתְּתָו, לֹא תַּدְחַל לְהַהוּא אֶת דִילִיה, וְאַפְּיָלוּ לִימִינָא לֹא אַצְטְרִיךְ. כִּי בַּיְדָךְ גַּתְתִּי. שְׁמָאָלָא דִילִךְ יִעָּקֵר לֵיה מִעַלְמָא, דָהָא הוּא פָגִים רְשִׁימָא דִילִיה, וּמְאָן דְּפָגִים לְהָא אֶת, אַתְּחַזֵּי לְאַתְּעַקְרָא מִעַלְמָא, כֹּל שְׁבַנְן שְׁמָאָלָא דִילִךְ, דְּאַיְהוּ יִדְךָ, יִעָּקֵר לֵיה מִעַלְמָא, בְּגַין כֵּה (ד"ג ק"פ"ד ע"ב) אַתְּעַקְרָא מִעַלְמָא, וְאַפְּיָלוּ דְּאַיְהוּ תְּקִיפָא מִבְנֵי גְּבָרִיָּא, וּבְעָא לְשִׁיצָה לְהָוֹ לְיִשְׂרָאֵל, נִפְלֵב בַּיְדָיכָה דְּמִשָּׁה וְאַשְׁתְּצִי.

בגין כך כלא שציאו ישראל בניו וכל עמיה, וכל דיליה. כמה דכתיב, ויכו אותו ואת בניו ואת כל עמו וכתיב, (דברים ב) ונפך אותו ואת בנו. בנו כתיב חסר יוזד, וקרינן בניו, וזה אוקמונה חבריא. זכאיין אינון ישראלי, דמשה נביאה הוה ביןיהם, דבגיניה עbid לוון קידשא בריך הוא כל הגני אתוון, ואוקמונה. וקידשא בריך הוא לא גזר קיימיה עם שאר עמיין לאתקשרה בית, אלא עם ישראל, לאינון בניו דאברהם, דכתיב בו (בראשית יז) ובין זרעך אחריך לדרכם ברית עולם. וכתיב (ישעה נט) ואני זאת בריתם אתם אמר יי' רוחי אשר עלייך וגוי. לא ימושו מפיך וגוי.

ברוך יי' לעולם אמן ואמן

פרק ב' בָּלְקָן

(במדבר כ"ב) וירא בלק בן צפור וגוי. רבי שמעון אמר, וירא, מי ראה חמה. ראה ודאי ממש חמא במשקופא דחכמתא, כמה דכתיב, (בראשית כו) (ק"מ ע"ב) וישקה אבימלך מלך פלשתים بعد החלון. מי بعد החלון. כמה דעת אמר (שופטים ח) بعد החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא (אלא) ס"א ודאי) חalon דחכמתא הזנבי שלויהון דכביה, לאינון

בגין כך כלא שציאו ישראל בניו וכל עמיה, וכל דיליה. כמה דכתיב, ויכו אותו ואת בניו ואת כל עמו וכתיב, (דברים ב) ונפך אותו ואת בנו. בנו כתיב חסר יוזד, וקרינן בניו, וזה אוקמונה חבריא. זכאיין אינון ישראלי, דמשה נביאה הוה ביןיהם, דבגיניה עbid לוון קידשא בריך הוא כל הגני אתוון, ואוקמונה. וקידשא בריך הוא לא גזר קיימיה עם שאר עמיין לאתקשרה בית, אלא עם ישראל, לאינון בניו דאברהם, דכתיב בו (בראשית יז) ובין זרעך אחריך לדרכם ברית עולם. וכתיב (ישעה נט) ואני זאת בריתם אתם אמר יי' רוחי אשר עלייך וגוי. לא ימושו מפיך וגוי.

ברוך יי' לעולם אמן ואמן

פרק ב' בָּלְקָן

(במדבר כ"ב) וירא בלק בן צפור וגוי. רבי שמעון אמר, וירא, מי ראה חמה. ראה ודאי ממש חמא במשקופא דחכמתא, כמה דכתיב, (בראשית כו) (ק"מ ע"ב) וישקה אבימלך מלך פלשתים بعد החלון. מי بعد החלון. כמה דעת אמר (שופטים ח) بعد החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא (אלא) ס"א ודאי) חalon דחכמתא הזנבי שלויהון דכביה, לאינון

חולוני דחכמתא. וחד חלון אית דכל חכמתא ביה שרייא,
וביה חמוי מאן דחמי בעקרה דחכמתא. אוף הכא וירא
בלק, בחכמתא דיליה.

בן צפור, פמה דאמרו. אבל בן צפור ממש, הוה חרשווי
הוא בכמה זיבין דההוא צפור, נטיל צפור, מפשבש
בעשבא, מפרח באוירא. עbid עובדין ולחייש לחיישי,
וההוא צפור הוות אתי, וההוא עשבא בפורמיה, (ס"א מפרח
באוירא) מצפפא קפמיה. ואעל ליה בכלוב חד. מקטיר
קטרתין קפמיה, ואיהו אודע ליה כמה מלין. עbid
חרשווי, ומצפפא עופא, ופרח וטס לגבי גלי עיניהם,
ואודע ליה. ואיהו אתי. וכל מלוי בההוא צפור הוו.
יומא חד עבד עובDOI, ונטיל ההוא צפור, ופרח ואזיל
ואתעכבר, ולא אתה. הוות מצטער בנפשיה. עד
דאתה, חמיא חד שלhalbא דאסא דטס אבתיריה, ואוקיד
גדפי. כדיין חמיא מה דחמא, ודחיל מקמייהו דישראל.
מה שמיה דההוא צפור. ידו"ע. וכל איבונן דמשמשי
VIDUI לשמשא בההוא צפור, לא ידען חרשווי, פמה
דהו ידע בלק.

וכל חכמתא דהו ידע, בההוא צפור הויה ידע. והבי הויה
עbid. גחין קפמיה, וקטיר קטרתא חפי רישיה, וגחין
ואמר. איהו אמר העם, וצפרא אתיב ישראל, איהו אמר

מָאֵד, וַצְפָּרָא אֲתִיב רַב. עַל שֻׁם רַב עַלְּאָה דָאֹזֵיל בָּהוּ. שְׁבָעַיִן זָמַנִּין צְפָצְפוּ דָא וְדָא. אִיהוּ אָמֵר דָל, וַצְפָּרָא אָמֵר רַב. כְּדֵין דְחִיל, דְכַתִּיב וַיָּגַר מֹאָב מִפְנֵי הָעָם מָאֵד כִּי רַב הָוּא, רַב הָוּא וְדָא.

וּבְזִינִי חַרְשֵׁין (ס"א דְקָסְרִיא"ל) דְקָסְדִּיאָל (ב"א דְפָשְׁדִיא"ל) קַדְמָאָה, אֲשֶׁר חַנּוּ, דַצְפָּרָא דָא הוּ עַבְדֵין לֵיה בְזָמַנִּין יְדִיעָן, מַכְסָף מַעֲרָב בְדַהֲבָא, רִישָׁא דַדְהֲבָא. פּוֹמָא דְכַסְף. גַדְפּוֹי מַנְחָשָׁת קָלְלָה מַעֲרָב בְכַסְףָא. גּוֹפָא דַדְהֲבָא, נְקוּדֵין דְנוֹצֵי בְכַסְף. רְגָלֵין דַדְהֲבָא. וְשַׂוִּין בְפּוֹמָא לִישְׁן דַהֲהֵוֹא צְפּוֹר יְדוּעָ.

וְשַׂוִּין לְהָוָא צְפָרָא בְחַלוֹן חד. וַפְתַּחַין כּוֹין לְקַבֵּל שְׁמַשָּׁא. וּבְלִילִיא פְתַחַין כּוֹין לְסִיחָרָא. מַקְטְּרֵין קוֹטְרֵתֵין, וַעֲבֵדֵין חַרְשֵׁין, וְאוֹמֵן לְשְׁמַשָּׁא. וּבְלִילִיא אֲוֹמֵן לְסִיחָרָא, (דף קפ"ה ע"א) וְדָא עַבְדֵין שְׁבָעָה יוֹמִין. מַכְאָן וְלֹהֵלָה, הָוָא לִישְׁנָא מַכְשָׁפְשָׁא בְפּוֹמָא דַהֲהֵוֹא צְפָרָא, נְקוּדֵין לְהָוָא לִישְׁנָא בְמַחְטָא דַדְהֲבָא, וְהֵיָה מַמְלָלָא רְבָרְבָּן מְגַרְמָה, וְכֹלָא הוּה יְדֻעַ בְּלֵק בְצְפּוֹר דָא (ר"א). עַל דָא בְּן צְפּוֹר, וַיְגִין כֶּה חָמָא, מַה דִּבֶּר נְשָׁ אַחֲרָא לֹא יְכִיל לְמַנְדָע, וְלֹא יְכִיל לְמַחְמִי. מ

כְתִיב (תהלים סח) אָמֵר יְיָ מַבְשֵׁן אֲשִׁיב אֲשִׁיב מִמְצּוּלָות יִם. אִית לֹן לְשַׂוֹּאָה לְבָא לְמַהְיָמָנוֹתָא דְקוּדָשָׁא בְּרִיךְ

הוּא, דכָל מַלְוִי מַלְיִ קְשׁוֹט, וּמַה יִמְגֹנֵת אֶסְגִּיאָ. דְכִיוֹן דְמַלְהָ אָמֵר, כֵלָא אֲתַעֲבֵיד, וְדָא בֵר נְשׁ דְחִיק לְבָא, וְאָמֵר לְכָמָה שְׁבִין, וְלְכָמָה זְמִגִּין יִשְׂתַלֵם דָא, דְאִיהוּ פֶה. כְפּוּם רְבָרְבָנוּ דִילִיה, דכָל עַלְמִין מַלְיִא יִקְרִיה, הַכִּי הוּא. מַלְוִי בֵר נְשׁ זְעִיר, וְכָל מַלְוִי אִינְון לְפּוּם שְׁעַתָּא, הַכִּי הוּא לְפּוּם שְׁעַתָּא. אָבֵל בְתִיּוֹתָא, וְבְעוֹתָא, וּבְעוֹבְדִין טְבִין, וּבְדָמָעִין סְגִיאָין, אִיהוּ קְדִישָא רַב וּעְלָאָה עַל כָל עַלְמָא, אַזְהִיר נְהֹרִיה, וּקְמִיט קְדוֹשָתָיה, לְגַבִּיה דְבָר נְשׁ, לְמַעַבְדָ רְעוּתִיה.

אָמֵר יי', לְזַמְנָא דָאַתִי, זְמִינָן קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא לְאַתְעָרָא וּלְאַתְבָא מְבָשָׂן, כָל אִינְון דְקָטָלוּ לְזֹן חַיּוֹת בְּרָא וְאָכְלוּ לְזֹן. בְגִין דָאַית בְעַלְמָא (ס"א אָוֹף הַכָּא מֶלֶךְ הַבָּשָׂר) אָתָר מַוְתָּבָא, דכָל חִיּוֹן רְבָרְבָנוּ, וּטוֹרִין רַמְאִין וּסְגִיאָין, וּטְמִירִין אַלְיִין בָּאַלְיִין. וּעְרוֹד מְדָבָרָא תְקִיפָא תִמְןָן, אִיהוּ עֹוג (בִּין) עֲרֹודִי דְמְדָבָרָא הָוֹתָה, וּשְׁכִיחָה תִמְןָן תְוקֻפָא דִילִיה, בְגִין דָהָוָה מֶלֶךְ הַבָּשָׂר, דכָל מֶלֶכִי עַלְמָא, לֹא יְכַלֵּין לְאַגְחָא קְרָבָא בְיה, בְגִין תְוקֻפָא דְבָשָׂן. וְאַתָּא מְשָׁה, וְאַגְחָבָא בְיה קְרָבָא.

סִיחָן: סִיחָה דְמְדָבָרָה הָוָה סִיחָן. וּרְחַצְנוּ דְמוֹאָב עַלְיָה הָוָה. כִי אַרְגָנוֹן גְבוּל מְוֹאָב בֵין מְוֹאָב וּבֵין האַמּוֹרִי. תָא חֹזֵי, בְשַׁעַתָּא דְחַרְבֵיו יִשְׂרָאֵל קְרַתָא

דְּסִיחוֹן, כֶּרוֹזָא אֲתַעֲבֵר בְּמַלְכוֹ דְּשָׁמֵיָא, אֲתַכְּנֵשׁוּ גַּבְרִין
שְׁלַטְבִּין עַל שָׂאָר עַמִּין, וְתַחֲמוּן מַלְכוֹ דְּאָמוֹרָא הַיִּד
אֲתַחֲרֵב בְּמַלְכוֹ.

בְּהַהְיא שְׁעַתָּא, כֹּל אַיִּנוֹ שְׁלַטְבִּין הַהּוּ מִמְּנִין עַל שְׁבֻעָ
עַמִּין אֲתַכְּנֵשׁוּ, וּבָעוֹ לְאַהֲדָרָא מַלְכוֹ לִיוֹשָׁנָה.
כִּיוֹן דְּחַמּוֹ תְּקִפָּא דְּמִשָּׁה, אֲהַדְרוּ לְאַחֲרָא. הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב, (בְּמַדְבֵּר כָּא) עַל בֵּן יָאמְרוּ הַמּוֹשְׁלִים בָּאוּ חַשְׁבוֹן,
אַיִּנוֹ שְׁלַטְבִּין מִמְּנָן עַלְיָהוּ דְּאֲתַכְּנֵשׁוּ, וְהּוּ אָמְרִי בָּאוּ
חַשְׁבוֹן, מֵאָן הוּא דִּין דְּחַרְבֵּב לְהָ. תְּבִנָּה וְתִפְונָן
כְּדַבְּקָדְמִיתָא, וְתַהְדֵר מַלְכוֹ לִיוֹשָׁנָה.

כִּדְחַמּוֹ גִּבּוֹרְתָּא דְּמִשָּׁה, וְשַׁלְהֹבָא דְּמַלְכוֹ, אָמְרוּ כִּי אִשְׁ
יַצָּאָה מִחְשָׁבוֹן לְהַבָּה מִקְרִית סִיחוֹן. כִּיוֹן דְּכַתִּיב
מִחְשָׁבוֹן, אִמְמַאי מִקְרִית סִיחוֹן. דְּהָא קְרִית סִיחוֹן חַשְׁבוֹן
הָוּה, דְּכַתִּיב כִּי חַשְׁבוֹן עִיר סִיחוֹן מִלְּךָ הָאָמוֹרִי.

אֶלָּא, שַׁלְהֹבָא דְּמַלְכָא שְׁמֵיָא גְּפָק, וְחַרְבֵּב פָּלָא.
בְּשְׁעַתָּא דְּאַיִּנוֹ אָמְרִין תְּבִנָּה וְתִפְונָן עִיר סִיחוֹן
סְתִּים, וְלֹא אָמְרוּ חַשְׁבוֹן, דְּחַשְׁיבוּ דְּבָגִין כֵּה יַתְבִּנִי
לְמוֹתָבָא דְּאָמוֹרָא, בְּדִין אֲתִיבוּ וְאָמְרוּ, לֹא יְכִילֵנָא.
מַאי טָעַמָּא. בְּגִין דְּכָל אַרְחִין וְשְׁבִילִין אָסְתָּתָמוֹ בְּתְקִפָּא
דְּרַב עַלְּהָא דְּלַהֲוָן. אֵי נְהָדר וְגִימָא וְגַדְבֵּר חַשְׁבוֹן דְּתְבִנָּה,
הָא אִשְׁׁאָה מִחְשָׁבוֹן. אֵי נְהָדר וְגִימָא (סְתִּים) קְרִית סִיחוֹן,